EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.11.2019
COM(2019) 608 final

ANNEX

BILAGA

till

rekommendation till rådets beslut

om uppdatering av förhandlingsdirektiven för förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med stater och regioner i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet

BILAGA

Direktiv för förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med stater och regioner i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet

1. Ingress

Utöver den allmänna hänvisningen till Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta, kommer särskild hänvisning bland annat att göras till följande:

- Parternas åtagande att främja och påskynda AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom bidra till fred, välstånd och säkerhet och till främjandet av en stabil och demokratisk politisk miljö.
- Parternas åtagande att respektera de mänskliga rättigheterna, inbegripet grundläggande arbetstagarrättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen, vilka utgör grundsatserna i AVS-EU-partnerskapet och gott styre som utgör ett grundelement i AVS-EU-partnerskapet.
- Parternas åtagande om en uppsättning internationellt överenskomna principer och regler som syftar till att främja ett ömsesidigt stödjande förhållande mellan handel och hållbar utveckling, inbegripet stöd till Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030) och dess mål för hållbar utveckling, och Parisavtalet inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
- Parternas åtagande att placera partnerskapets tyngdpunkt på målet att minska och på sikt utrota fattigdomen i överensstämmelse med målen att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppnå en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin. Detta åtagande innebär att det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan AVS-staterna och EU ska byggas på de regionala integrationsinitiativ som finns i AVS-staterna.
- Målet för det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan AVS-staterna och EU för att främja en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin, med vederbörlig hänsyn tagen till deras politiska val och utvecklingsprioriteringar, och särskilt deras egna strategier för att minska fattigdomen (särskilt program för att minska fattigdomen) och på så sätt främja deras hållbara utveckling och bidra till att utrota fattigdomen i AVS-staterna.
- Parternas åtagande att stödja den regionala integrationsprocessen inom AVS-gruppen av stater och att främja regional integration som ett av de viktigaste instrumenten för att uppnå en integrering av AVS-staterna i världsekonomin.
- Parternas åtagande att stärka sitt ekonomiska samarbete och handelssamarbete och att upprätta en ny handelsdynamik sig emellan i syfte att underlätta AVS-staternas integrering i den liberaliserade globala ekonomin.
- Parternas åtagande att beakta AVS-staternas och AVS-regionernas olika behov och utvecklingsnivåer i det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet.
- Parternas åtagande att respektera sina skyldigheter inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) samt att främja WTO:s mål.
- Parternas gemensamma mål att främja samarbetet inom alla för handeln relevanta områden och att åstadkomma en gradvis och ömsesidig liberalisering av handeln med varor och tjänster, i överensstämmelse med WTO:s regler och med beaktande av

AVS-staternas olika utvecklingsnivåer och de ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem som de är ställda inför.

- Parternas åtaganden att säkerställa att de insatser som görs inom ramen för Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta och de åtgärder som vidtas inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap förstärker varandra.

2. Avtalets art och tillämpningsområde

De ekonomiska partnerskapsavtalen ska syfta till att med beaktande av AVS-staternas politiska val och utvecklingsprioriteringar befordra en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin och därigenom främja en hållbar utveckling av dessa stater och bidra till utrotande av den fattigdom som råder där.

Enligt artikel 36.1 i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det nya partnerskapsavtalet mellan AVS-staterna och EU, så snart denna blivit tillämplig, ska förhandlingarna syfta till att sluta avtal om ekonomiskt partnerskap med de undergrupper av AVS-stater som fastställts i enlighet med artikel 37.3 i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det nya AVS-EU-partnerskapsavtalet, så snart denna blivit tillämplig, med beaktande av den regionala integrationsprocessen inom AVS-staterna.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska syfta till att främja en närmare ekonomisk integration mellan parterna genom ett gradvist undanröjande av hindren för handeln dem emellan och genom ett utökat samarbete inom alla för handeln relevanta områden, i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska vara förenliga med målen och principerna i Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta, särskilt bestämmelserna i del 3 avdelning II. Vid förhandlingarna om avtalen om ekonomiskt partnerskap ska man därför särskilt beakta parternas olika utvecklingsnivåer samt AVS-staternas särskilda ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem och deras förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen.

3. Handel med varor

3.1. Mål

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska inriktas på upprättande av frihandelsområden mellan parterna på grundval av utvecklingsmålen i Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta i överensstämmelse med WTO:s bestämmelser. Detta innebär således att följande villkor för marknadstillträde bara gäller inom ramen för dessa avtal om ekonomiskt partnerskap.

3.2. Importtullar

- Import till Europeiska unionen

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska bygga på och ytterligare förbättra de villkor för marknadstillträde som för närvarande föreskrivs i Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta. De särskilda bestämmelserna för ytterligare tullavveckling ska fastställas under förhandlingarnas gång, med beaktande av AVS-staternas befintliga och potentiella exportintressen och konsekvenserna av åtgärder för handelsliberalisering, särskilt när det gäller regional integration inom AVS-staterna.

- Import till AVS-staterna

Med det övergripande målet att främja utveckling genom regional ekonomisk integration och lämplig politik kommer förhandlingarna att syfta till att 1) avskaffa tullarna på import från gemenskapen för i stort sett all handel under en övergångsperiod, och 2) att avskaffa alla avgifter med motsvarande verkan som tullar när avtalen om ekonomiskt partnerskap träder i kraft.

Tidsplanen för tullavvecklingen samt den slutgiltiga produkttäckningen för AVS-staternas handelsliberalisering kommer att återspegla de ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem som dessa stater är ställda inför och även deras förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen. En övergångsperiod, som är förenlig med målen för Cotonouavtalet, det avtal som ska ersätta detta och WTO:s regler, kommer därför att tillämpas på ett flexibelt sätt för att ta hänsyn till de särskilda problem som de berörda AVS-staterna har. Samma flexibilitet kommer att tillämpas när det gäller produkttäckningen samt tidsplanen för/takten i AVS-staternas liberaliseringsåtaganden.

I detta sammanhang kommer parterna att från fall till fall undersöka vilka konsekvenser exportbidragsordningar kan komma att få för handelsliberaliseringsprocessen.

Trots vad som sägs ovan ska AVS-staterna vid varje tidpunkt bevilja Europeiska unionen en behandling som inte är mindre gynnsam än behandling som mest gynnad nation. Detta gäller dock inte åtaganden mellan AVS-stater eller åtaganden som gjorts av AVS-stater gentemot andra utvecklingsländer inom ramen för regionala avtal eller andra handelsbestämmelser som är förenliga med WTO:s regler.

Under förhandlingarna och mot bakgrund av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och de avtal som ingåtts inom ramen för Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta, kommer hänsyn att tas till de särskilda intressena för Europeiska unionens yttersta randområden. I detta sammanhang kan avtal om ekonomiskt partnerskap särskilt föreskriva särskilda åtgärder till förmån för produkter från dessa regioner i syfte att integrera dem i den intraregionala handeln på kort sikt, i enlighet med WTO:s bestämmelser.

AVS-staterna ska minst automatiskt utsträcka den behandling som Europeiska unionen beviljats till alla andra parter i det berörda avtalet om ekonomiskt partnerskap, helst före liberaliseringen av handeln med Europeiska unionen.

Om allvarliga svårigheter uppstår till följd av handelsliberaliseringen får AVS-staterna, i samråd med Europeiska unionen, tillfälligt upphäva tillämpningen av tidsplanen för liberalisering och, vid behov, anpassa takten i framstegen mot upprättandet av frihandelsområdet, i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser.

AVS-staternas planer och tidsscheman för handelsliberaliseringen ska utgöra en del av avtalen om ekonomiskt partnerskap. Avtalen ska även innehålla de relevanta produktförteckningarna samt tidsplaner för avvecklingen av tullar. Dessa förteckningar och tidsplaner ska fastställas under förhandlingarna.

- Bastullsatser

De bastullsatser på vilka de överenskomna nedsättningarna ska tillämpas ska vara de tullsatser för mest gynnad nation som faktiskt tillämpas av AVS-staterna den dag då respektive avtal om ekonomiskt partnerskap undertecknas. De ska fastslås i en förteckning som bifogas varje avtal om ekonomiskt partnerskap.

3.3. Allmänna bestämmelser

Exporttullar. Alla exporttullar som tillämpas i handeln mellan parterna ska avvecklas enligt en överenskommen tidsplan som inte får omfatta mer än tio år.

Kvantitativa begränsningar och åtgärder med motsvarande verkan som tillämpas på export eller import mellan parterna ska avskaffas när avtalen om ekonomiskt partnerskap träder i kraft.

Nationell behandling och skatteåtgärder. En standardbestämmelse om nationell behandling kommer att införas i avtalen om ekonomiskt partnerskap, enligt vilken parternas produkter inte får behandlas mindre gynnsamt än samma produkter av inhemskt ursprung. Alla redan gällande interna skattepolitiska åtgärder och all intern praxis på skatteområdet som har en diskriminerande verkan kommer att avskaffas när avtalen om ekonomiskt partnerskap träder i kraft.

Undantagsbestämmelse på skatteområdet. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att innehålla en undantagsbestämmelse på skatteområdet i enlighet med artikel 52 i Cotonouavtalet och med den undantagsbestämmelsen på skatteområdet i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

Olika takt. Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska, när detta är förenligt med den berörda AVS-regionens integrationsmål, medge att AVS-staterna håller olika takt i sin handelsliberalisering, med beaktande av de berörda staternas utvecklingsnivåer och av de olika grader av integration som kan förekomma inom den berörda regionen, i linje med regionens interna integrationsprocess.

Klausul om tryggad livsmedelsförsörjning. Avtalet ska innehålla bestämmelser som syftar till att främja en tryggad livsmedelsförsörjning i enlighet med WTO:s regler.

Skyddsåtgärder. Bestämmelserna om skyddsåtgärder ska tillämpas i överensstämmelse med WTO:s relevanta bestämmelser.

Antidumpning. Om en av parterna konstaterar att skadevållande dumpning eller subventionering pågår från den andra partens sida i den mening som avses i GATT-bestämmelserna, kan den vidta lämpliga åtgärder mot detta bruk i enlighet med regler och praxis inom ramen för GATT/WTO. I detta sammanhang ska Europeiska unionen särskilt beakta den ekonomiska och sociala situationen i de berörda AVS-staterna.

Standstill. Parterna kommer överens om att inga nya tullar kommer att införas eller att befintliga tullar ska höjas och att inga nya kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan kommer att införas av någon av parterna efter ikraftträdandet av avtalen mellan den regionala gruppen och EU.

Transparens. Båda sidor ska underrätta den andra parten om sin tulltaxa och om alla eventuella ändringar av denna.

Undantagsklausul. Avtalet ska innehålla en standardundantagsklausul som gör det möjligt att vidta åtgärder, till exempel med hänvisning till skydd av allmän ordning, människors, djurs eller växters liv eller hälsa, bevarande av uttömliga naturtillgångar osv., förutsatt att sådana åtgärder tillämpas i överensstämmelse med WTO:s regler.

Varuklassificering. Harmoniserade systemet ska tillämpas vid klassificering av varor i handeln mellan parterna.

3.4. Ursprungsregler, administrativt samarbete och ekonomiskt ansvar

Förhandlingar om ursprungsregler, administrativt samarbete och ekonomiskt ansvar ska grundas på EU:s standardiserade preferentiella ursprungsregler och på de befintliga ursprungsreglerna enligt varje avtal om ekonomiskt partnerskap. I detta sammanhang ska

Europeiska unionen bedöma varje specifik begäran om ändringar av ursprungsreglerna som lagts fram av AVS-staten/AVS-staterna i syfte att förenkla befintliga regler och förbättra det nuvarande marknadstillträdet för AVS-staterna.

Avtalet ska ge de avtalsslutande parterna befogenhet att vidta lämpliga åtgärder i händelse av bristande administrativt samarbete eller bristfällig förvaltning. När det gäller frågan om förluster av tullavgifter i samband med bristfällig förvaltning av förmånsimport skulle lämpliga åtgärder kunna fastställas på grundval av ett horisontellt rådsbeslut.

3.5. Tullar, förenklade handelsprocedurer och åtgärder mot bedrägeribekämpning

Förhandlingarna ska syfta till att förenkla alla krav och förfaranden med anknytning till import och export, särskilt med avseende på tullförfaranden, importlicensiering, tullvärdeberäkning, transiteringsregler och kontroll före sändning, med utgångspunkt i de högsta internationella standarderna och i enlighet med bestämmelserna i WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Avtalet kommer att innehålla ett protokoll om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. Det kommer också att innehålla en bedrägeribekämpningsklausul för att förhindra missbruk av tullförmåner.

4. Handel med tjänster och investeringar

4.1. Tillämpningsområde

Avtalet kommer att möjliggöra en gradvis och ömsesidig liberalisering av handeln med tjänster och investeringar som syftar till att säkerställa en jämförbar nivå av marknadstillträde, i överensstämmelse med relevanta WTO-regler, särskilt artikel V i det allmänna tjänstehandelsavtalet, med beaktande av de berörda AVS-staternas utvecklingsnivåer. [Avtalen ska innehålla bestämmelser om att audiovisuella tjänster ska behandlas separat i särskilda avtal om kulturellt samarbete och partnerskap mellan parterna. Dessa avtal kommer att säkerställa möjligheten för Europeiska unionen och dess medlemsstater samt för AVS-staterna att bevara och utveckla sin förmåga att fastställa och genomföra sin kulturpolitik och audiovisuella politik för att bevara sin kulturella mångfald, och samtidigt erkänna, bevara och främja AVS-staternas kulturella värden och identiteter, främja interkulturell dialog genom att förbättra marknadstillträdet för kulturella varor och tjänster i dessa stater, i enlighet med bestämmelserna i artikel 27 i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

Parterna kommer överens om att inga nya eller fler diskriminerande åtgärder kommer att införas av någon av parterna efter det att avtalen mellan den regionala gruppen och Europeiska unionen trätt i kraft.

Liberaliseringsprocessen kommer att genomföras asymmetriskt. AVS-staterna kommer att medges en viss flexibilitet på grundval av deras respektive utvecklingsnivåer, både totalt sett och för olika sektorer eller delsektorer, i överensstämmelse med bestämmelserna i det allmänna tjänstehandelsavtalet, särskilt de som rör utvecklingsländers deltagande i liberaliseringsavtal.

För Europeiska unionen kommer övergångsperioden inte att överstiga tio år.

För AVS-staterna kommer en övergångsperiod, som är förenlig med målen för Cotonouavtalet, det avtal som ska ersätta detta och WTO:s regler, att tillämpas på ett flexibelt sätt för att ta hänsyn till AVS-staternas särskilda problem.

De AVS-stater som är medlemmar i ett avtal om ekonomiskt partnerskap kommer att förbinda sig att sinsemellan tillämpa en ordning som är minst lika förmånlig som den de tillämpar gentemot Europeiska unionen.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden som gjorts i enlighet med artikel 42 i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

4.2. Praktiska arrangemang

Förhandlingarna får skjutas upp när det är motiverat av särskilda ekonomiska, sociala och miljömässiga problem som AVS-staterna är ställda inför. I sådana fall ska parterna regelbundet bedöma situationen under förhandlingarna om ett avtal om ekonomiskt partnerskap. De kommer att säkerställa att den förberedande etappen av förhandlingarna aktivt används för att förbereda förhandlingarna, särskilt genom att mobilisera lämpligt stöd för utveckling av tjänster i enlighet med bestämmelserna i Cotonouavtalet, särskilt artikel 41.5 i detta, och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

5. Löpande betalningar och kapitalrörelser

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden som gjorts i enlighet med artikel 12 i bilaga II till Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

I syfte att stärka och utveckla finansmarknaderna ska parterna sträva efter att förhandla om ytterligare öppnande av kapitalmarknaden utöver direktinvesteringar, samtidigt som befintliga monetära avtal respekteras och hänsyn tas till behovet av att utarbeta ett lämpligt regelverk.

Avtalen kommer att innehålla en klausul om möjlighet att se över detta kapitel för att säkerställa att förpliktelserna inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap och andra relevanta avtal, däribland åtaganden inom ramen för det allmänna tjänstehandelsavtalet, är samstämmiga.

6. Handelsrelaterade områden

6.1. Allmänt

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden som gjorts inom ramen för Cotonouavtalet[1] och det avtal som ska ersätta detta, särskilt när det gäller konkurrenspolitik, skydd av immateriella rättigheter (inbegripet geografiska beteckningar), standardisering och certifiering, sanitära och fytosanitära åtgärder, handel och miljö, handel och arbetsnormer, konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa. Dessa bestämmelser kommer att ses över mot bakgrund av resultaten av framtida multilaterala handelsförhandlingar.

6.2. Särskilda områden

Dessutom ska följande gälla för nedanstående områden:

Investeringar. I enlighet med målet att ”minska och på sikt utrota fattigdomen i enlighet med målet om hållbar utveckling” (och med beaktande av artiklarna 1, 29, 75–78 och bilaga II till Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det efterföljande avtalet, så snart denna blivit tillämplig) har parterna enats om att inrätta ett regelverk som ska underlätta, förbättra och stimulera till ömsesidigt fördelaktiga hållbara investeringar dem emellan. Denna ram kommer att bygga på principerna om icke-diskriminering, öppenhet, transparens och stabilitet.

Bestämmelser om investeringsskydd kan förhandlas fram - om de fastställs av båda parter som ett förhandlingsområde och omfattas av ytterligare lands- eller regionspecifika

[1] Artiklarna 45–51 och 78 i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det efterföljande avtalet, så snart denna blivit tillämplig.

förhandlingsdirektiv - som kommer att stödja sig på de bästa resultat som man enats om i de behöriga internationella forumen eller bilateralt. Dessa bestämmelser bör säkerställa ett starkt skydd för investerare och investeringar och samtidigt fullt ut bevara parternas rätt att reglera inom sina territorier för att uppnå legitima politiska mål.

Offentlig upphandling. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att syfta till att säkerställa full transparens i upphandlingsregler och upphandlingsmetoder på alla förvaltningsnivåer i enlighet med principerna i avtalet om offentlig upphandling (WTO). Parterna kommer dessutom att eftersträva en gradvis liberalisering av sina upphandlingsmarknader på grundval av principen om icke-diskriminering och med beaktande av sina utvecklingsnivåer.

Standarder, tekniska föreskrifter och bedömning av överensstämmelse. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla ett omfattande kapitel om tekniska handelshinder, som bygger vidare på och går längre än WTO-avtalet om tekniska handelshinder.

Sanitära och fytosanitära standarder. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla ett omfattande kapitel om sanitära och fytosanitära standarder, som bygger vidare på WTO-avtalet om sanitära och fytosanitära åtgärder.

Skydd av personuppgifter. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att fastställa målet att arbeta för att undanröja hinder för den fria rörligheten för personuppgifter mellan parterna, som skapas genom bristen på adekvat skydd av personuppgifter, bland annat genom utbyte av information och sakkunniga.

Immateriella rättigheter Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör skapa en lämplig, balanserad och effektiv skyddsnivå och innehålla bestämmelser om civilrättsligt skydd och gränskontroll av efterlevnaden av skydd på området för immateriella rättigheter, inbegripet geografiska beteckningar.

Handel och konkurrens: Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör syfta till att minimera snedvridningen av konkurrensen genom bestämmelser på områdena konkurrenspolitik, subventioner och statligt ägda företag. Bestämmelserna kommer inte att hindra tillhandahållandet av offentliga tjänster.

Handel och hållbar utveckling: Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör följa relevanta internationellt överenskomna principer och regler för arbetstagares rättigheter (inbegripet icke-diskriminering på grund av kön) och miljöaspekter av handel och hållbar utveckling, inbegripet hållbart fiske och sådana som har anknytning till klimatförändringar, särskilt Parisavtalet. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser om ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av dessa regler samt en mekanism för att hantera eventuella tvister som uppstår mellan parterna.

Jordbruksdialogen: Med tanke på jordbrukssektorns betydelse för den sociala och ekonomiska utvecklingen och livsmedelstryggheten i AVS-staterna kan avtalen om ekonomiskt partnerskap omfatta en dialog om jordbruk (jordbrukspartnerskap), som kan omfatta frågor som råvaror och regionala värdekedjor, användning av ny teknik och hållbara livsmedelssystem.

6.3. Genomförande

Rådet för respektive avtal om ekonomiskt partnerskap (se punkt 8 nedan), biträdd av en gemensam genomförandekommitté bestående av ledande tekniskt sakkunniga, kommer att följa upp genomförandet av dessa bestämmelser. Den gemensamma genomförandekommittén kommer att sammanträda regelbundet, dock minst en gång om året. Den kommer att utarbeta årliga rapporter med en bedömning av de framsteg som gjorts och utarbeta rekommendationer

om åtgärder för ytterligare resultat, inbegripet tillhandahållande av utvecklingssamarbete i enlighet med bestämmelserna i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

7. Komplementaritet

Avtalen om ekonomiskt partnerskap och AVS-staternas utvecklingsstrategier (särskilt strategidokumenten för minskad fattigdom) ska ömsesidigt stödja varandra. För att underlätta uppnåendet av målen med avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer AVS-parterna att förbinda sig att fullt ut integrera avtalen om ekonomiskt partnerskap inom sina utvecklingsstrategier och EU kommer att göra detsamma inom ramen för sina strategier för utvecklingssamarbete. Detta skulle omfatta främjande av stöd till utveckling av den privata sektorn, särskilt små och medelstora företag, inbegripet dess jämställdhetsaspekt. De kommer att åta sig att anslå tillräckliga resurser för detta ändamål inom de nationella och regionala vägledande programmen, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

8. Institutionell ram

För varje avtal om ekonomiskt partnerskap kommer det att inrättas ett gemensamt råd som ska ha följande uppgifter:

– Säkerställa att avtalet om ekonomiskt partnerskap fungerar korrekt.

– Undersöka utvecklingen av det ekonomiskt samarbetet och handelssamarbetet mellan parterna.

– Eftersträva lämpliga sätt att förebygga problem som kan uppkomma inom områden som omfattas av avtalet, särskilt vad gäller att uppnå avtalets utvecklingsmål.

– Utbyta åsikter och utfärda rekommendationer i alla frågor av gemensamt intresse som rör ekonomiskt samarbete och handelssamarbete, inbegripet framtida åtgärder för ett korrekt genomförande av avtalet om ekonomiskt partnerskap och i synnerhet behovet av att utvecklingssamarbetet tillhandahålls i enlighet med relevanta bestämmelser i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig.

Sammansättningen för det gemensamma råd som inrättats enligt det ekonomiska partnerskapsavtalet samt dagordning och plats för dess möten kommer att överenskommas genom samråd mellan parterna.

Det gemensamma råd som inrättats enligt det ekonomiska partnerskapsavtalet kommer att ha behörighet att besluta om alla frågor som omfattas av avtalet om ekonomiskt partnerskap. Det kommer att rapportera till det ministerråd som inrättats i enlighet med artikel 15 i Cotonouavtalet, och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig, om frågor av gemensamt intresse för hela gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och Europeiska unionen.

Avtalet om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser om regelbundna samråd och kommunikation med civilsamhället.

9. Slutbestämmelser

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att innehålla följande:

– Ett kapitel om tvistlösning och en klausul om underlåtelse att fullgöra en förpliktelse enligt avtalet, inbegripet bestämmelser som motsvarar artiklarna 96 och 97 i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så

snart denna blivit tillämplig. Tvistlösningsbestämmelserna rörande handel och handelsrelaterade frågor kommer inte att inverka på parternas rättigheter och skyldigheter enligt WTO-reglerna, särskilt överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning.

– En klausul om framtida utveckling enligt vilken avtalen om ekonomiskt partnerskap kan utvidgas, i synnerhet genom anslutning, eller slås samman i takt med de framsteg som görs i det regionala integrationsarbetet.

– En klausul om ikraftträdande, giltighetstid (obegränsad), uppsägning samt underrättelse om uppsägning och en klausul om geografiskt tillämpningsområde.

När det gäller avtal om ekonomiskt partnerskap ska parterna på AVS-sidan avse den regionala gruppen eller dess medlemsstater eller den regionala gruppen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive behörighetsområden. Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska även vara tillämpliga på åtgärder som vidtas av statliga, regionala eller lokala myndigheter inom parternas territorier.

10. Förhandlingarnas uppläggning och organisation

I enlighet med de relevanta bestämmelserna i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, så snart denna blivit tillämplig, kommer förhandlingsperioden också att användas för kapacitetsuppbyggnad inom den offentliga och privata sektorn i AVS-staterna i syfte att öka deras förmåga att fastställa och genomföra lämpliga regionala och multilaterala strategier och politik för handel. Detta kommer att inbegripa konkurrenskraftsförbättrande åtgärder, åtgärder för att förstärka regionala organisationer och understödja initiativ till regional handelsintegration, vilket vid behov även kan innefatta stöd till finanspolitiska korrigeringar och reformer, samt åtgärder för att modernisera och utveckla infrastruktur och främja investeringar. Dessa åtgärder kommer att övervakas av den regionala förberedande arbetsgrupper som kommer att inrättas gemensamt av den regionala grupp som deltar i förhandlingarna om ett avtal om ekonomiskt partnerskap och Europeiska unionen, när förhandlingarna inleds. De regionala förberedande arbetsgrupperna kommer bland annat att lägga fram förslag som ska beaktas inom ramen för den nationella och regionala programplaneringsdialogen mellan Europeiska unionen och AVS-staterna.

Lämpliga mekanismer kommer att inrättas för att säkerställa att icke statliga aktörer i EU och i AVS-staterna informeras och rådfrågas om förhandlingarnas innehåll samt säkerställa samordning med pågående dialoger mellan EU och AVS-stater.